

πεζός

πεζός, -ή, -ό, επίθ. [<αρχ. πεζός], πεζός. **1.** που δεν παρουσιάζει κανένα ενδιαφέρον, που επαναλαμβάνεται μονότονα, ο συνηθισμένος, ο τετριμμένος: «είναι ένας συνηθισμένος άνθρωπος με πεζά ενδιαφέροντα». **2.** το ουδ. ως ουσ. **το πεζό**, λογοτεχνικό κείμενο που είναι γραμμένο σε πεζό λόγο: «είναι συγγραφέας που ασχολείται μόνο με το πεζό». **3.** (στην τυπογραφία) το καθένα από τα γράμματα της αλφαβήτου που γράφεται μικρό (α, β, γ..., κ, λ, μ...): «το πρώτο γράμμα του ονόματός του το έγραψε κεφαλαίο και τα υπόλοιπα τα έγραψε πεζά». Συνών. μικρό. Αντίθ. κεφαλαίο / μεγάλο. Επίρρ. **πεζά**.

- η αρρώστια καβάλα έρχεται και πεζή φεύγει, βλ. λ. αρρώστια.

- πεζή ζωή, βλ. λ. ζωή.

- πεζός άνθρωπος, βλ. λ. [πεζός](#).

- χαιρέτα τον πεζό, όταν καβαλικέψεις, για να σε χαιρετά κι αυτός, όταν θα ξεπεζέψεις, βλ. λ. [χαιρετώ](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας